

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af
Folketingets markedsudvalg
og deres stedfortrædere

ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: 33 92 00 00
GIROKONTO 3 00 18 06
TELEX: 31292 ETR DK
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES
TELEFAX: 31 54 05 33

bilag	Afdeling/kontor	J. nr.	Dato
1	Afdelings- og kontorbetegnelse bedes ved besvarelse anført på kuverten.	N. 1 400 C 2-0	31. maj 1991

Med henblik på mødet i Folketingets markedsudvalg den 7. juni 1991 fremsendes vedlagt notat om rådsmøde (miljøministre) den 13. - 14. juni 1991. (KOM 88/381, KOM 90/59, KOM 91/27, KOM 90/125, KOM 91/35, KOM 89/198, KOM 91/86, KOM 90/498, KOM 91/28, KOM 91/37, KOM 88/708, KOM 89/544, KOM 88/391, KOM 89/560, KOM 89/662, KOM 90/493)

Hj. M. Jensen

Notat
vedr. Rådsmøde (miljø) den 13.-14. juni 1991

1. Forslag til direktiv om beskyttelse af vilde dyr og planter samt disses naturlige og delvis naturlige levesteder (HABITAT)
2. Forslag til forordning om fællesskabsaktioner med henblik på naturbeskyttelse (ACNAT)
3. Forslag til forordning om import af visse skind
4. Forslag til forordning om en aktion til beskyttelse af miljøet i kystområderne ved og kystvandene i Det Irske Hav, Nordsøen, Østersøen og den nordøstlige del af Atlanterhavet (NORSPA)
5. Forslag til forordning om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE)
6. Forslag til forordning om en EF-ordning for tildeling af miljømærke
7. Forslag til direktiv om beskyttelse af ferskvand, kystvand og havvand mod forurening forårsaget af nitrater fra diffuse kilder
8. Forslag til direktiv om farligt affald
9. Forslag til ændring af direktiv om luftforurening fra motorkøretøjer
10. Forslag til Rådsbeslutning om beskyttelsen af det Antarktiske miljø

NOTAT VEDR. DAGSORDEN FOR RÅDSMØDE (miljø)
DEN 13.-14. MARTS 1991

Punkt 1. - Kommissionens forslag til direktiv om beskyttelse af naturlige og delvis naturlige levesteder samt af vilde dyr og planter (Habitatdirektivet)

(KOM(88) 381, end. udg.)
(KOM(90) 59, end. udg.)
(KOM(91) 27, end. udg.)

Kommissionen fremsendte forslaget til dette direktiv til Rådet den 16. august 1988 og den 30. marts 1990 et supplerende bilag. I lyset af parlamentets udtalelse har Kommissionen den 13. februar 1991 oversendt sit ændringsforslag.

Forslaget har hjemmel i art. 130S.

Formålet med direktivet er at beskytte vilde dyr og planter, som er opregnet i bilag til direktivet, bestemte naturtyper og områder som er levesteder for de beskyttede arter. Direktivet svarer således delvis til EF-fuglebeskyttelsesdirektivet (79/409/EØF) med den udvidelse, at det ud over fugle medtager pattedyr, padder, krybdyr, fisk, lavere dyr og planter.

Medlemsstaterne udarbejder efter forslaget i samråd med Kommissionen en liste over de områder, som skal beskyttes.

Der nedsættes en komité under Kommissionen med repræsentanter fra medlemslandene. Denne komité skal tage stilling til tekniske og videnskabelige spørgsmål, eksempelvis ajourføring af bilagene vedrørende de beskyttede arter.

Hvis der kan opnås enighed mellem Kommissionen og de enkelte medlemslande om en liste over områder, forelægger Kommissionen forslaget for den ovenfor nævnte komité, der udtaler sig herom med kvalificeret flertal.

Opnås der i komiteen kvalificeret flertal for det pågældende forslag, sætter Kommissionen det i kraft.

Hvis der ikke kan samles et sådant flertal, kan Kommissionen forelægge forslaget for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Rådet er ikke som Komitéen bundet af forslaget. Det kan således godt vedtages med begrænsninger i forhold til det oprindelige forslag.

Såfremt der ikke kan opnås enighed mellem Kommissionen og de enkelte medlemslande om hvilke områder, der skal udpeges, forelægger Kommissionen forslag herom direkte for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Komiteen kommer i disse tilfælde ikke ind i billedet.

En gennemførelse af forslaget antages ikke, at få lovgivningsmæssige konsekvenser. Til gennemførelsen af den udpegningsområder, som forslaget foreskriver samt til afrapportering overfor Kommissionen af implementeringen af direktivets bestemmelser vil der på statsligt og amtskommunalt plan skulle afsættes en administrativ ressource, hvis størrelse afhænger af kravene i det endelige direktiv.

Forslaget har været drøftet på Rådsmøderne (miljø) den 24. november 1988, 8.-9. juni 1989, 28. november 1989, 7.-8. juni 1990 og den 18. marts 1991.

Punkt 2 - Kommissionens forslag til forordning om fællesskabsaktioner med henblik på naturbeskyttelse (ACNAT).

(KOM(90) 125, end. udg.)
(KOM(91) 35, end. udg.)

Forslaget til Rådets forordning om fællesskabsaktioner med henblik på naturbeskyttelse (ACNAT) er oversendt til Rådet den 28. maj 1990. Kommissionen har den 6. februar 1991 oversendt et ændret forslag til Rådet.

Forslaget, der har hjemmel i artikel 130 S, skal afløse Rådets forordning (EØF) nr. 2242/87 om fællesskabsaktioner på miljøområdet (ACE), hvis gyldighedsperiode udløber den 30. juli 1991.

Efter forordning nr. 2242/87 er der mulighed for at yde finansiell støtte til en række forskellige miljøprojekter. Indenfor det egentlige naturbeskyttelsesområde er der dog kun mulighed for at yde støtte til projekter, der sigter på at bevare arter og disses levesteder, når arterne er omfattet af det såkaldte fuglebeskyttelsesdirektiv (79/409/EØF).

Formålet med ACNAT er at udvide mulighederne for at yde støtte til naturbeskyttelse, og forslaget skal derfor ses i snæver sammenhæng med forslaget til habitatdirektiv, som også er under behandling i Rådet. Efter ACNAT vil det således blive muligt at yde støtte til at bevare og genoprette de levesteder, som skal beskyttes i medfør af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Støttens størrelse afgøres under hensyntagen til, hvor stor betydning projektet har for naturbeskyttelsen i Fællesskabet.

Normalt vil støtten maksimalt udgøre 50 % af projektomkostningerne. Under særlige omstændigheder kan den stige til 75 %.

Ansøgning om støtte skal efter forslaget sendes til Kommissio-

nen, som træffer afgørelse om eventuel støtte kan ydes efter at have hørt et rådgivende udvalg, som foreslås nedsat. Kommissionen kan selv tage initiativ til at foreslå projekter, når den finder, at der er behov herfor.

Kommissionen forhandler og indgår kontrakter.

Modtagere af støtte skal hvert år eller i overensstemmelse med kontraktens bestemmelser indsende en rapport til Kommissionen, om hvorledes det går med gennemførelsen af projektet.

Det er ikke angivet, hvilket beløb der skal stilles til rådighed for ordningen, idet det blot er anført, at de nødvendige bevillinger opføres årligt på det almindelige budget.

Forslaget vil næppe få lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Formentlig vil Danmark kunne få støtte til en del af de projekter, som gennemføres i medfør af lov om naturforvaltning. Midlerne efter denne lov vil altså kunne udløse EF-støtte, hvis projekterne findes støtteværdige, fordi en national finansieringsandel er sikret på forhånd.

Blandt andet som følge af indberetningsbestemmelserne i direktivet må der påregnes en meradministration i forbindelse med de projekter, som modtager støtte.

Forslaget blev første gang drøftet på Rådsmødet (miljø) den 18. marts 1991.

Punkt 3 - Forslag til Rådets forordning om import af visse skind.

(KOM(89) 198 end. udg.)

(KOM(91) 86 end. udg.)

Kommissionen fremsendte ovennævnte forslag til Rådet den 11. maj 1989. Den 25. marts 1991 har Kommissionen som følge af Parlamentets udtalelse fremsendt et ændret forslag.

Forslaget har hjemmel i artikel 113.

Formålet med forslaget er at begrænse brugen af en særlig form for sakse til fangst af vilde pelsdyr. Det drejer sig om den type sakse, som ved hjælp af kæber af metal lukker sig om et eller flere af dyrets ben og derved ofte brækker knogler og flænger skindet.

Formålet med forordningen skal opfyldes ved at forbyde import af skind af visse arter og produkter fremstillet af sådanne arter, som hidrører fra lande, hvor der anvendes ovennævnte sakse eller metoder til fældefangst, der ikke opfylder almindeligt godkendte internationale normer.

Forordningen har i bilag I en liste over de pågældende pelsdyr. Det drejer sig eksempelvis om bæver, zobel, og ulv.

I bilag II er der en liste over de varegrupper, som forordnin-

gen regulerer. I artikel 3 er det bestemt, at de pågældende varer ikke må omsættes fra den 1. januar 1995, medmindre Kommissionen har attesteret, at der ikke foregår fangst med de omhandlede sakse i det pågældende land, og at de fangstmetoder, som i øvrigt anvendes i landet, opfylder vedtagne internationale humane fangstnormer. Kommissionen har mulighed for at udsætte virkningerne af forordningen med ét år til 1. januar 1996 for lande, der "viser god vilje" til at indføre humane fangstmetoder.

Kommissionen offentliggør en liste over lande, som opfylder kravene.

Forslaget vil ikke få lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark, men det kan indebære en mindre forøgelse i ressourceforbruget, i første række i Toldvæsnet, i forbindelse med tilsyn og kontrol af bestemmelserne.

Forslaget skal drøftets for første gang i Rådet.

Punkt 4 - Forslag til Rådets forordning (EØF) om en aktion til beskyttelse af miljøet i kystområderne ved og kystfarvandene i Det Irske Hav, Nordsøen, Østersøen og den nordøstlige del af Atlanterhavet (NORSPA)

(KOM(90) 498 end. udg.)

Kommissionen oversendte forslaget til Rådets forordning om en Fællesskabsaktion for beskyttelse af miljøet i kystområderne ved og kystfarvandene i Det Irske Hav, Nordsøen, Østersøen og den nordøstlige del af Atlanterhavet (NORSPA) til Rådet den 20. december 1990.

NORSPA-forslaget, der er baseret på artikel 130S, supplerer forslaget til forordning om en fællesskabsaktion til beskyttelse af Middelhavet (MEDSPA), og gør det således muligt at dække alle Fællesskabets kyst- og havområder og særlig at gribe ind til fordel for følsomme og truede områder som Nordsøen og Østersøen.

Desuden supplerer den andre eksisterende støtteforanstaltninger med relevans for miljøområdet, navnlig indenfor forskning- og udviklingsområdet (STEP og MAST), foranstaltninger finansieret over strukturfondene (ENVIREG), ACE-programmet og PHARE-programmet.

Forslaget er en anerkendelse af, at en international indsats er nødvendig for at beskytte miljøet indenfor de nævnte havområder, hvis miljøproblemer har været genstand for betydelig opmærksomhed i de senere år (Nordsøkonferencer, "Ronneby-mødet" for Østersølandenes statsministre, osv.), og en erkendelse af, at visse foranstaltninger bedre vil kunne gennemføres på fællesskabsplan end af de enkelte medlemsstater alene. Formålet er desuden at udbygge kyststaternes miljøbeskyttelsessamarbejde og at fremme udvekslingen/overførslen og anvendelsen af renere teknologier.

De prioriterede indsatsområder angives i et bilag og omfatter: Nedbringelse af næringsstoffertilførsler til kystområder (herunder fra landbruget), nedbringelse af tilførsler af persistente, toksiske og bioakkumulerende stoffer til de pågældende have, nedbringelse af dumpning og afbrænding til havs og af forurening fra skibe og flydende anlæg, foranstaltninger overfor enkelte forurenende industrisektorer, og foranstaltninger til forvaltning af biotoper og til beskyttelse mod kysterosion m.v. ved områder med betydningsfulde økosystemer.

Støtte kan også gives til ikke-EF-lande i området. Først og fremmest for at fremme samarbejdet mellem kyststaterne, udveksling af relevante erfaringer inkl. overførsel af miljøvenlig teknologi vedr. prioriterede områder, og oprettelse af administrative strukturer på miljøområdet og til opstilling af handlingsprogrammer.

Forslaget fastslår at der ikke kan gives støtte under NORSPA til projekter der i forvejen har opnået støtte fra andre EF-programmer.

Støtte kan gives i form af kapitaltilskud til investeringer (dog ikke i infrastrukturer) eller i form af økonomisk bistand til projekter, oplysende foranstaltninger, og vidensforøgende eller -udbredende tiltag. Støtten kan være maks. 50% af offentlige investeringer, 30% af private investeringer, og op til 100% for oplysende foranstaltninger og vidensforøgende eller -udbredende tiltag iværksat på Kommissionens initiativ.

Det foreslåede støttebeløb er 10 MECU for de første to år. Programmet skal løbe over to fem-års perioder med mulighed for revision efter den første periode.

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget skal for første gang drøftes i Rådet.

Punkt 5 - Forslag til Rådets forordning (EØF) om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE)

(KOM(91) 28 end. udg.)

Kommissionen oversendte den 31. januar 1991 ovennævnte forslag til behandling i Rådet.

Forslaget er baseret på traktatens artikel 130 S.

Europa-Parlamentet har i forbindelse med forberedelsen af budgettet for 1990 og 1991 gjort sig til talsmand for skabelsen af et finansielt instrument for miljøet, som er på højde med problemerne og med Fællesskabets rolle på dette område.

Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 25. og 26. juni 1990 en erklæring med retningslinier for Fællesskabets fremtidige indsats på miljøområdet, hvori det hedder, at lovgivningsmæssige foranstaltninger bør ledsages af økonomiske og fiskale foran-

staltninger, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Rådet opfordrede samtidig Kommissionen til at udarbejde en oversigt over samtlige budgetmidler, der anvendes til Fællesskabets miljøpolitik og som ydes via en række forskellige instrumenter, og snarest forelægge Rådet sine konklusioner.

Denne oversigt er nu færdig, og en analyse af disse budgetmidler viser, at der er sket en hurtig stigning i udgifterne, som skyldes støtte fra mange forskellige finansieringskilder, der er bundet af de særlige mål og vilkår, som gælder for de anvendte finansielle instrumenter.

Kommissionen har derfor fundet det nødvendigt at oprette et finansielt instrument for miljøet, der kan udgøre en sammenhængende finansieringsramme, og som er i bedre overensstemmelse med Fællesskabets indsats på miljøområdet, under hensyntagen til dels forurenere betaler-princippet og dels subsidiaritetsprincippet.

Det nye finansielle instrument skal fungere som finansiel støtte til Fællesskabets miljøpolitik. Det skal øge EF-indsatsens effektivitet og synlighed. Det skal øge sammenhængen i medlemsstaternes behandling af miljøproblemerne, også i internationale forhandlinger.

Endelig skal det fremme miljøproblemernes integration i Fællesskabets politik på andre områder.

De generelle mål for LIFE er for det første at udbygge og effektivisere de administrative strukturer eller tjenester, som skal sikre, at miljøbestemmelserne gennemføres, for det andet at bidrage til kontrollen med og bekæmpelsen af de forskellige forureningsformer. For det tredje har LIFE til formål at bidrage til beskyttelsen af følsomme områder og bevarelsen af den biologiske artsrigdom og for det fjerde at yde tredjelande faglig og økonomisk støtte til gennemførelsen af internationale konventioner og til løsning af fælles eller globale problemer.

Ud fra disse generelle mål og på baggrund af Fællesskabets miljøhandlingsprogram opstiller Kommissionen hvert år et program for, hvordan støtte skal ydes.

Kommissionen bistås af et "rådgivende miljøudvalg" bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Bilaget til forordningen indeholder en ikke-udtømmende liste over, hvad LIFE kan yde støtte til. Listen angiver et bredt udsnit af foranstaltninger, herunder uddannelse og folkeoplysning, overvågnings- og kontrolnet, fremme af renere teknologi, reetablering af plantedække, beskyttelse og bevaring af skovene, kystområder og kystvande, genoprettelse og beskyttelse af bycentre og bistand til tredje lande med henblik på løsning af fælles eller globale problemer.

Støtte kan ydes i form af medfinansiering af programmer eller projekter, rentegodtgørelse, tilbagebetalingspligtig støtte eller støtte til faglig bistand. Der er mulighed for at graduere støtten ud fra en række hensyn og Fællesskabets bidrag kan udgøre mellem 30 og 100% af de samlede omkostninger ved aktionerne.

De budgetmidler, der afsættes til LIFE, opføres i form af årlige bevillinger i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Foranstaltninger, hvortil der ydes støtte via strukturfondene eller andre af Fællesskabets finansielle instrumenter, kan ikke modtage støtte fra LIFE.

De af LIFE finansierede aktioner udformes og gennemføres i snævert samråd mellem Kommissionen og de berørte parter.

Kommissionen kan foretage kontrol på stedet af aktioner, der finansieres af LIFE.

Forordningsforslaget indeholder også bestemmelser om, at LIFE-aktionen skal gøres til genstand for information af bl.a. offentligheden.

Endelig skal forordningen revideres efter 2 år.

Af de programmer, som allerede er i gang, eller som Kommissionen har foreslået Rådet, vil ACE, ACNAT, MEDSPA og NORSPA blive inkorporeret i det nye finansielle instrument.

I 1991 og 1992 forudsættes LIFE først og fremmest at yde støtte til foranstaltninger, der opfylder de støttekriterier, som gælder for de eksisterende ordninger.

Der er ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Forslaget blev drøftet på Rådsmødet den 18. marts 1991.

Punkt 6 - Bidrag til kommenteret dagsorden vedrørende forslag til Rådets forordning om indførelse af et positivt miljømærknings-system på fællesskabsplan

(KOM(91) 37 end. udg.)

Kommissionen har den 12. februar 1991 fremsendt forslag til Rådets forordning (EØF) om en EF-ordning for tildeling af miljømærke til behandling i Rådet.

Forslaget, der er baseret på artikel 130 S, har til formål at opmuntre producenter til at fremstille produkter, som reducerer miljøbelastningen og at oplyse forbrugerne om, hvilke produkter, som belaster miljøet mindst.

Det er endvidere formålet at etablere ét fælles miljømærknings-system for at undgå, at der indføres nationale ordninger, som

vil kunne modvirke "det indre marked" og som vil kunne forvirre EF-forbrugeren.

Forslaget til Rådsforordning indeholder nogle overordnede miljøpolitiske mål, som er at begrænse brugen af naturlige ressourcer og energi, emissioner til luft, vand og jord og mængden af affald og støj samt at forlænge produkternes levetid og fremme brugen af renere teknologi for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Forslaget om at kunne miljømærke produkter omfatter ikke mad- og drikkevarer samt farmaceutiske produkter.

Ordnningen vil ikke omfatte en selvstændig mærkning af emballage på grund af den mulige forvirring for forbrugeren mellem emballagens og selve produktets "miljøvenlighed". Produktets indpakning vil dog være en af de faktorer, der skal tages i betragtning ved den helhedsvurdering, der skal foretages, når et produkts "miljøvenlighed" skal vurderes.

Det er frivilligt for producenter og importører at søge om at måtte anvende mærket. Det positive miljømærke skal kun tildeles et begrænset antal produkter inden for en produktgruppe, da formålet er at flytte forbruget fra de mest miljøbelastende produkter til de mindst belastende. Kriterierne for at kunne anvende miljømærket vil løbende blive revideret for at sikre, at ordningen bliver dynamisk.

De specifikke kriterier for tildeling af miljømærket skal etableres på baggrund af en "fra vugge til grav" analyse for at sikre, at de er miljømæssigt dækkende.

Det foreslås, at Det Europæiske Miljø Agentur får en central rolle i dette arbejde med at udarbejde forslag til kriterier for produktgrupperne.

De specifikke kriterier for produktgrupperne samt afgrænsning af produktgrupperne besluttet af Kommissionen i samarbejde med en "Rådgivende Komité", som består af repræsentanter for medlemslandene med kommissionens repræsentant som formand.

Tildeling af miljømærket til individuelle produkter foreslås varetaget af en central jury efter indstilling fra de nationale miljømærkningsmyndigheder.

Medlemslandene kan selv beslutte, hvem der skal administrere ordningen nationalt.

Det er tanken, at muligheden for at anvende mærket for den enkelte virksomhed bliver tidsbegrænset (3 år), hvorefter der skal tages stilling til om kriterierne skal skærpes eller fortsætte.

Der er ingen lovgivningsmæssige konsekvenser. Lov om kemiske stoffer og produkter indeholder den nødvendige hjemmel, ligesom den ny miljøbeskyttelseslov indeholder den nødvendige supplerende hjemmel.

Den rent nationale administration forudsættes finansieret af gebyrer, som betales af virksomhederne for at anvende miljømærket. Der vil dog næppe kunne tænkes en ordning, hvor alle udgifter kan dækkes over en gebyrordning.

Forslaget blev drøftet på Rådsmødet den 18. marts 1991.

Punkt 7 - Forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af ferskvand, kystvand og havvand mod forurening forårsaget af nitrater fra diffuse kilder.

(KOM(88) 708 end. udg.)

(KOM(89) 544 end. udg.)

Kommissionen har den 5. januar 1989 oversendt ovennævnte forslag til Rådet. Den 5. februar 1990 fremsendte Kommissionen et ændringsforslag.

Direktivforslaget er baseret på art. 130 S.

Målet er at begrænse vandforurening forårsaget af spredning eller udledning af husdyrgødning og overdreven brug af handelsgødning.

Kommissionens direktivforslag fastsætter en række foranstaltninger/restriktioner, som skal gælde inden for særligt følsomme områder (sårbare zoner) med henblik på at beskytte fersk-, kyst- og havvand mod nitratforurening fra diffuse kilder.

Sårbare zoner er i Kommissionens forslag defineret som områder, fra hvilke betydelige mængder af nitrater af landbrugsmæssig oprindelse afdrænes direkte eller indirekte til: Overfladevand som tænkes brugt til indvinding af drikkevand, og som vil kunne indeholde mere end 50 mg nitrat/liter, hvis der ikke gribes ind. Grundvand som tænkes brugt til indvinding af drikkevand, og som indeholder mere end 50 mg nitrat/liter eller ville kunne indeholde mere end 50 mg nitrat/liter, hvis der ikke gribes ind.

Indenfor de sårbare zoner skal landene indføre regler for anvendelsen af såvel husdyr- som handelsgødning samt regler for udledning af spildevand.

For husdyrgødning er der krav om harmoni mellem dyrehold og jordtilliggende, opbevaringskapacitet og funktionskrav til tanke og regler for udbringningsforbud i visse perioder og minimumsafstand til vandløb.

For handelsgødning skal der indføres maksimale grænser for tilførsel til jorden og regler for udbringning i lighed med reglerne for husdyrgødning.

Direktivet indeholder bestemmelser om et overvågningsprogram for overfladevand og grundvand.

Kravene i forslagens husdyrgødningsdel opfyldes stort set af de danske husdyrgødningsregler. Dog kræver direktivet, som noget nyt

herhjemme, minimumsafstand til vandløb. Også direktivets krav om antallet af dyreenheder pr. ha vil for kvæg være en anelse strammere end de danske regler. For fjerkræ er reglerne væsentligt strammere. For øvrige husdyr opfylder Danmark kravet.

Med de foreslåede kriterier for udpegning af de sårbare zoner vil hele Danmark blive udtaget som sårbar zone.

For så vidt angår brug af handelsgødning, vil de foreslåede restriktioner kræve nye regler. Forslaget indebærer dog ikke, at der skal gødes under, hvad der er økonomisk optimalt. Det forventes derfor, at reglerne kan overholdes under anvendelse af almindeligt godt landmandskab.

Danmark opfylder på forhånd kravene til overvågningsprogram samt registrering af tiltag i de sårbare zoner.

De nødvendige justeringer i de danske bestemmelser kan gennemføres med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven og landbrugsloven. Det drejer sig om bestemmelser i husdyrgødningsbekendtgørelsen og Landbrugsministeriets bekendtgørelse om sædskifte- og gødningsplaner og grønne marker i jordbruget.

Forslaget anses for at kunne opfyldes med gennemførelsen af Regeringens Handlingsplan for en bæredygtig landbrugsudvikling.

Forslaget forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for Danmark, da de vigtigste af direktivforslagets bestemmelser allerede er gennemført.

Forslaget har været drøftet på Rådsmøde (miljø) den 8. - 9. juni 1989, 28. november 1989, 22. marts 1990, 7.-8. juni 1990 samt på Rådsmøde (landbrug) den 24. oktober 1989 og den 21.-22. maj 1990.

Punkt 8 - Forslag til direktiv om farligt affald

(KOM(88) 391 end. udg.)

(KOM(89) 560 end. udg.)

Kommissionen har den 19. oktober 1988 oversendt ovennævnte forslag til Rådet. Kommissionen har siden fremsendt et ændret forslag.

Direktivforslaget, der er beskrevet i det til Markedsudvalget d. 6. december 1991 fremsendte notat, blev behandlet på Rådsmødet (miljø) den 20.-21. december 1990 blev der opnået politisk enighed om indholdet og om at ændre retsgrundlaget fra artikel 100 A til artikel 130 S.

På grund af ændringen af retsgrundlaget har Rådet sendt forslaget til høring i Europa-Parlamentet, hvis udtalelse forventes at foreligge inden Rådsmødet (miljø) den 13.-14. juni 1991. Rådet vil herefter kunne vedtage direktivforslaget endeligt.

Punkt 9 - forslag til ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af motorkøretøjer

(KOM (89) 662, end. udg.)
(KOM (90) 493, end. udg.)

Kommissionen oversendte d. 5. januar 1990 ovennævnte forslag til Rådet. Kommissionen har siden som følge af Parlamentets udtalelse ændret forslaget.

Direktivforslaget, der er beskrevet i det til Markedsudvalget d. 6. december 1991 fremsendte notat, blev behandlet på Rådsmødet (miljø) den 20. - 21. december 1990, hvor der blev opnået politisk enighed om indholdet. Det forventes, at Parlamentets udtalelse vil foreligge inden Rådsmødet (miljø) d. 13. - 14. juni 1991, hvorefter Rådet vil kunne vedtage direktivforslaget endeligt.

Punkt 10 - forslag til Rådsbeslutning om beskyttelsen af det Antarktiske miljø

I 1961 trådte Antarktisk Traktaten om samarbejde på Antarktis i kraft. I dag er 38 stater parter til traktaten, heriblandt Danmark, Tyskland, Italien, Holland, Spanien og Grækenland. Traktaten er kun åben for stater.

Til traktaten er der vedtaget 3 konventioner og et stort antal protokoller. Fællesskabet er part i en af konventionerne om "Conservation of Antarctic Marine Living Resources".

I 1990 har de kontraherende parter udarbejdet et udkast til en protokol under Antarktisk Traktaten om beskyttelsen af det antarktiske miljø. Protokollen sigter mod en sammenhængende beskyttelse af det antarktiske miljø. Protokollen indeholder et forbud mod aktiviteter, som relaterer sig til minedrift bortset fra videnskabelige undersøgelser. Som led i protokollen er det foreslået at tilføje 4 bilag, der specifikt drejer sig om forurening fra skibe, affaldsdeponering og -behandling, vurderinger af virkninger på miljøet og flora og fauna.

Protokollen er kun åben for undertegnelse for de stater, som er part i Antarktisk Traktaten. Det forventes at protokollen kan undertegnes d. 23. juni 1991 i Madrid.

Formålet med rådsbeslutningen er at forpligte de kontraherende parter til at gøre alle bestræbelser på at sikre, at der medtages en klausul til protokollen, som gør det muligt for Fællesskabet til på et senere tidspunkt at tiltræde protokollen, når en beslutning herom er truffet af Fællesskabet.